

(Kazanie I)
(na dzień św. Michała, 29 września)

⟨... ży⟩dowskiego ⟨w jego⟩ mieście wsze⟨m⟩ sława krola wszemogącego. I ⟨mowi krol asyr⟩ski do krola Ezechyjasza, krola żydowskiego, i do lud⟨a jego...⟩

- 3 Awiem, prawi, pwacie w moc Boga waszego, wadzący ⟨się s mocą krola moc⟩niejszego? Usłyszew to krol Ezechyjasz i wszyciek lud jego, zsieks⟨zy odzienie i⟩ kając idziechą, pośpieszchą się do kościoła na modlitwę przed Boga wszemogącego i
- 6 poczęchą się modlić, iżby je Bog zbawił ot mocy krola pogańskiego. Tegdyż nagle Bog usłuszał modlitwę luda śmier⟨nego i posłał...⟩ jim na pomoc anjeła swego świętego, jenże anjeł cs⟨ny s nieba sleciew i⟩
- 9 zstąpiw, prawi, anjeł boży w zastępy pogańskiego ⟨krola, pobił...⟩ we zborze asyrskim, to je pogańskim, sto tysięcy ⟨i ośmdziesiąt ty⟩sięcy i pięć tysięcy luda pogańskiego, tako lud boży ⟨przez bożego an⟩jeła wicieźstwo odzirzeli, a pogani śmirć podjęli, bo ⟨anjeli święci da⟩ni są nam na otwadzenie naszego wstraszania. A piąte ⟨dani są nam⟩ anjeli święci na nauczenie naszego nieumienia. ⟨P⟩rawi Taj⟨em⟩nicach,
- 12 quod angelus habebat apertum librum. Prawi Taj⟨em⟩nicach: Widziech, prawi, anjeła bożego mocnego s nieb⟨a sle⟩ciew,
- 15 prawi, postawi prawą nogę na morzy a le⟨wą na ziemi...⟩

1: ⟨ży⟩dowskiego: ŁS: *dowskiego*. — *wszem*: ŁS, WR: *wsze(?)*. — **2:** ⟨asyr⟩ski: ŁS: ⟨*pogań*⟩ski. — **4:** sieks⟨zy⟩: lekcja niepewna. — **8:** *anjeła*: ŁS: *angiela* (i podobnie dalej: *angiel, angiela* itd.). — *cs⟨ny⟩*: WR: *czs⟨ny⟩*. — **9:** *zstąpiw*: ŁS: ⟨*s*⟩*stąpiw*. — **10:** ⟨*i ośmdziesiąt*⟩: ŁS, WR: ⟨*ośmdziesiąt*⟩. — **12:** *wicieźstwo*: ŁS: *wycięźstwo*. — **13:** *wstraszania*: ŁS: *ustraszania*. — **15:** *Taj⟨em⟩nicach*: ŁS: *tajemnicach*, WR: *taje⟨m⟩nicach*.

⟨... filii, recordare,⟩ quia recepisti bona in vita tua, et Lazarus similiter mala.

A osme ⟨anjeli święci dani nam⟩ są na oświecenie naszego sąmnienia. Iudicum: Cum⟨que

3 loqueretur angelus⟩ Domini omnia verba hec ad filios Israel, elevaverunt

⟨vocem suam et⟩ fleverunt. Czcicie się tako we Księgach Sędskich: Anjeł,

prawi, święty zstąpi do Galaa ku synom *israelskim* — Galaa wyprawia

6 się miasto plwiących, to je nieustawicstwo ludzi grzesznych — i zmo⟨wił

to⟩ słowo: Sam, prawi, przez mię przysiągł jeśm, iż wam chociał

⟨jeśm podać zi⟩emię wrogow waszych, iżbyście ku jich bogom

9 ⟨nie chodzili, to⟩go jeście nie uczynili, ale potępiwszy Boga waszego

⟨wszemogącego, pogańskim⟩ bogom modłę jeście wzdawali, przetoż, prawi, dam was

⟨wrogom waszym⟩ i w jich włodanie. A gdaż, prawi, anjeł zmo⟨wił ta wszyt⟨ka

12 słowa, z⟩apłakaczą, prawi, wszem sircem i obietnicę Bogu wzdaczą,

⟨iżby... Bog⟩ się nad nimi smiłowal; toć i jeść to, iże anjeli

⟨święci dani są n⟩am na oświecenie naszego sąmnienia. A dziewiąte dani

15 ⟨są święci anjeli w towa⟩rzystwo wiecznego krolewania, gdzież jeść Bog w Troj⟨cy

jedziny z swy⟩mi świętymi, iżbychom jich towarzystwa i niebieskiego krolewstwa ⟨dostąpili,

jeg⟩oż nas dowiedzi Bog wszemogący. Amen.

4: *Sędskich*: WR: *Sędzkich*. — 5: *Galaa*: tak zam. *Galgala* (*Gilgal*). — 6: *plwiących*: ŁS: *plwiących*. — *nieustawicstwo*: WR: *nieustawiczstwo*. — 17: ⟨*jeg*⟩oż: ŁS, WR: ⟨*czeg*⟩oż.

⟨Kazanie II⟩
 (na dzień św. Katarzyny, 25 listopada)

⟨S⟩urge, propera, amica mea, et veni! Ta słowa pisze mądry Salomon a są
 słowa Syna Bożego tę to świętą dziewicę Katerzynę w sławę kroła niebieskiego
 3 wabiącego. Wstań, prawi, pośpiej się, miluczka moja, i pojdz! I zmowił
 Syn Boży słowa wielmi znamienita, jimiż każdą duszę zbożną pobudza,
 ponęca i powabia. Pobudza, rzeka: Wstań!, ⟨ponę⟩ca,
 6 rzekę ta: Pośpiej się!, powabia, rzeka: I pojdz! I ⟨mowi Syn Boży⟩:
 Wstań, otbądź, prawi, stadła grzesznego, pośpiej się w l⟨epsze z do⟩brego,
 po[s]jdzi tamoć do krolewstwa niebieskiego! I m⟨owi Syn Boży⟩:
 9 Wstań! Ale w Świętem Pisani cztworakim ludziem, pobudzając je, mowi ⟨Bog⟩
 wszemogący: Wstań!, pokazuje, iż są grzesznicy cztworacy; bo mowi to słowo
 albo siedzącym, albo śpiącym, albo leżącym, albo uma⟨rłym⟩ –
 12 siedzący są, jiz się k dobremu obleniają; leżący są, jiz się w⟨e
 z⟩łem kochają; śpiący są, jiz się w grzeszech zapiekają; umarli są, jiz
 w miłości bożej rozpaczają — a tym wszem teć to Bog miłościwy
 15 mowi, rzeka: Wstań! I mowi pirzwej siedzącym: Wstań!, jiz się k dobrem⟨u⟩
 obleniają cztworodla: iż na będące dobro nie gładają, iż w
 wrzemiennem dobrze lubują, iż czego jim dojć, nie pamiętają, iż
 18 o sobie nijedne piecze nie imają, a togodla iż ⟨Boga nie chcą uź⟩rzeć,
 k dobremu wstać się obleniają, przeto przez ⟨onogo ślepego⟩
 dobrze się znamionują, o jemże pisze święty Łukasz: Cecus se⟨debat secus viam mendicans⟩.
 21 Ślepy, bo na będące dobro nie gładał; siedziesze, bo w dob⟨rze wrzemiennem lubował⟩;
 podle drogi, bo czego jemu było dojć, nie pam⟨iętał; żebrząc, bo u sie⟩bie
 nics dobrego nie miał. A przeto iż święta Katerzyn⟨a... dobrego⟩
 24 sąmnienia była, ku głosu Syna Bożego wstać się ⟨nie obleniała⟩
 była. Nota in vita sua in principio: Cum autem Max⟨encius imperator omnes⟩
 tam divites, quam pauperes ad Alexandriam convocasset, ⟨ut ydolis immo⟩larent,
 27 Katerina inquiri iussit celeriter per nuncium, quid hec essent. ⟨Quod cum didicisset⟩
 statim surgens et signo crucis se muniens, illuc accessit ⟨et imperatorem
 in⟩crepavit, ut in vita narracio patet, sicut melius scis. A wtore: ⟨Wstań!⟩
 30 mowi Bog miłościwy leżącym, jiz się we złem kochają, a tacy
 dobrze się przez onogo niemocnego paralityka, trudną niemocą urażonego,
 znamionują, o jemże pisze święty Łukasz: Offerebant ei, inquit, paralticum
 33 iacentem in lecto. Cui dixit: Surge! Et surrexit. Cso nam przez tego niemocnego
 na łóżku leżącego znamiona? Zawierne nics inego kromie człowieka grzesznego
 we złych skutcech prześpiewającego, jenże nie pamiętają dobra wiekującego,
 36 obiazał się tomu, csoż jeść wrzemiennego, leniw jeść ku wstaniu czynić
 każdego skutka dobrego, qui propter momentaneum ⟨quod delectat, non ti⟩met
 eternum supplicium, quod cruciat. Święta Katerzyna ⟨k dobremu⟩
 39 nie mieszkaci jeść stała, we złem nie leżała, asi i ty, ⟨... jeź są⟩
 w błędnem stadle leżały, ty jeść swoją nauką otwodziła, jakoż
 się czcie w je świętem żywocie. Nota de quinquaginta sapientibus, quos a
 42 remotis, renunciandos ab imperatore, convertit ad Christum, usque ad illum
 locum, quomodo ignibus sunt cremati. In quibus illud mirabile accidit, quod eorum capilli

3: *miluczka*: ŁS: *milučka*. — **4:** *zbożną*: ŁS: *sbożną*. — **15:** *pirzwej*: ŁS: *pirzwej*. — **17:** *dojć*: ŁS: *doić* (podobnie w dalszych miejscach). — **19:** *przez ⟨onogo ślepego...⟩*: ŁS, WR: *przez ⟨ślepego...⟩*. — **20:** *se⟨debat secus viam mendicans⟩*: ŁS, WR: *se⟨debat secus viam⟩*. — **22:** *ubogi*: ŁS: *żebrzący*: WR: *żebrak*. — **23:** *nics*: WR: *niczs* (i tak w całym wydaniu). — **24:** *⟨nie obleniała⟩*: brak tego uzupełnienia u ŁS. — **33:** *Cso*: WR: *Czso* (i tak w całym wydaniu).

et vestimenta ab igne illesa permanserunt, sed velut vernalis rosa

facies eorum post ignis incendium apparuerunt. A trzecie to to słowo:

- 3 Wstań! mowi Bog śpiącym, już się w grzeszech zapiekłają, bo grzesznik
w grzeszech zapiekłony jeść jako kłodnik w ciemnicy skowany, o jem(że
pisze święty Łuka)sz: In ipsa nocte erat Petrus dormiens. Require superius in sermone
6 (...) folio. Nota, quomodo surrexit beata Katerina, que non
solum in pec(candi se obst)inacione dormire noluit, verum etiam dormientes
ad penitentiam incitavit, ut patet in regina et Porphirio principe
9 (m)ilitum, qui audientes de ipsa, qualiter fuit expoliata et scorpionibus
macerata, et XII diebus in carcere fame et siti macerata, et quomodo post XII
dies per angelos et Dominum visitata et consolata, ad eam in carcerem
12 intrantes, et que de ipsa audierant videntes et consilium beate Katerine
sequentes, conversi sunt ad Christum et per palmam martirii ad Christum
migraverunt. Hic nota de martirio regine et rotis, que multa milium occiderunt
15 (*agmina, et alii sunt) conversi et martirio ad Christum migraverunt. A cz(twarte
to to sł)wo mowi Bog: Wstań! umarłym, już w mi(łości
bożej) rozpaczają. Et certe talium infinitus est numerus
18 (et non est dom)us, in qua non iaceret mortuus. Et certe v(ocat... dicens):
Surge! Ista enim significantur per filium vi(duē
unicum, vide)licet matris Ecclesie. Tum que erat mul(ta turba
21 civit)atis, videlicet multitudo intercedencium ex
(animi affectu) karitatis, ad cuius uberes lacrimas et ad
(multas preces) devotas dicit Iesus: Adolescens, tibi dico: Sur(ge!
24 Et resedit et) surrexit et reddidit illum matri sue, videlicet Ecclesie. Tu
(in desper)acione mortuus non iaceas, sed ad vocem Iesu Christi,
pie excitantis, surge, cavens, ne modo Maxencii imperatoris
27 cum ipso desperando ad infernum descendas. Nota ergo, quomodo
imperator Maxencius, cum beatam Katerinam decollari iussisset, et cum
ad mortem duceretur, et orasset, et in omnibus exaudita fuisset, et post
30 decollacionem de corpore eius lac pro sanguine fluxisset, et corpus
eius per angelos in monte[m] Synai sepultum fuisset. Post mortem eius
imperator non potuit diu vivere, qui per desperacionem mortuus fuerat,
33 (nam in domest)ico bello cum imperatore Constantino devictus, ab ipso vo(catus
demon)e per pontem in equo currens, de ponte cecidit et cum
(*in *fluvio periisset), ad infernum descendit. Et quia in hiis viciis non sedit nec
36 iacuit beata Katerina, sed eius exemplo te Dominus ad idem excitat, hortatur
et vocat, dicens: Surge z stadła grzesznego, propera w lepsze z dobrego,
[veni do krolewstwa niebieskiego! Amen.

⟨Kazanie III⟩

⟨na dzień św. Mikołaja, 6 grudnia⟩

⟨D)ilectus Deo et hominibus, cuius memoria

- 39 in benediccione est. Tymi słowy Mądrość fali świętego Nikołaja
⟨z sk)utka dwojakiego barzo znamienitego. I fali ji pizwejt z jego (...)

2: to to: ŁS: toto (podobnie w w. 16). — **5:** pisze: ŁS, WR: prawi; koniektura za S. — **6:** (...) folio: koniektura za S; ŁS, WR: (de transfiguracione Domini ...) folio. — **7:** in pec(candi se obst)inacione: koniektura za S; ŁS, WR: in pec(cato sed etiam in inqu)inacione). — **15:** (agmina, et alii sunt): S proponuje koniekturę: (gentilium (?), et alii sunt). — **18:** v(ocat...): ŁS, WR: v(erba Domini). — **20 – 21:** mul(ta turba | civit)atis: koniektura za S; ŁS, WR: mul(titudo affectus | carit)atis. — **33:** (nam in domest)ico: S wątpi w słuszność tej koniektury. — **33 – 34:** *vo(catus | *repent)e: S wątpi w słuszność tej koniektury. — **35:** *in *fluvio: M wątpi w słuszność tej koniektury. — **40:** pizwejt: ŁS, WR: pizwiejt.

⟨Kazanie IV⟩
⟨na dzień Bożego Narodzenia⟩

⟨... A wtore⟩ idzie tobie krol zbawiciel, iżby nas ot wieczne śmirci zbawił. ⟨Ipsē enim salvum⟩
 faciet populum suum a peccatis eorum. Teć to, prawi, gdaż przydzie, zbawi l⟨ud swój ot⟩
 3 wielikich grzechow. Zawierne nics by nam nie mieszkać, ale by ⟨naszego...⟩
 zbawiciela i jego przyścia pozędać, by on raczył tog⟨o dnia w na⟩sza
 sirca zawitać i nas wrogow naszych widomych i niewidomych uchować,
 6 o nichże mowi Jeremijasż: In descensu Corrozaim ululatum contricionis hoste(s)
 audierunt: Fugite et salvate animas vestras! Występując z mi⟨a⟩sta
 Korrozaim nieprzyjaciele, to są dyjabli, wrodzy człowieka grzesznego,
 9 głos są, prawi, skruszenia usłyszeli. Pośpieszycie się, a kamoć na *s⟨uszy będziecie
 sie⟩dzieć, iżbyście dusze wasze z-d-ręki wrogow waszych d⟨yjabłów wywol⟩nili.
 Widzcie, bracia miła, zbawienie, widzcie wielikie Syna Bożego przyjaźni! ⟨To słowo⟩
 12 Korrozaim wyprawia się tajnica moja mnie a znamionuje się si⟨rce...⟩
 tajnymi grzechy skalano i ot tego zbawiciela złymi *uczynań⟨mi otwrocene⟩,
 i w tem to mieście Korrozaim, w piekle wiekujem, śmirtny⟨mi grzechy zano⟩rzone
 15 i utonęło. K niemuż gdaż człowiek grzeszny rozpamię⟨taję grzechy⟩
 zstąpi, toczu sam siebie wspomienie, z tajnego sirca ⟨strumienie gor⟩skich
 szez za grzechy wylije i to uznaje, kiegdę zgrzeszył, w kacie wrzemię zgrzeszył,
 18 kilkokroć zgrzeszył, ktorými grzechy tworca swego na gniew powabił, a
 jakokoli to grzeszny człowiek uczyni, tako nagle sirce jego jemu doradzi,
 iżby grzechu ostał, swoich grzechow sirdecznie żałował i z świętą cyrekwią dzinśia
 21 zawołał: Veni, Domine, et noli tardare! Relaxa facinora plebi tue Israel! Toć to
 i jeść prawda, iż idzie tobie krol zbawiciel, iżby nas ot wieczne śmirci zbawił.
 A trzecie idzie tobie ubogi, iżby ty w ubostwie nie styskował. Jakoż prorok
 24 Dawid, uznamięnow o jego silnem ubostwie, jeść świadcztwo dał, rzeka: Exivit
 homo ad opus suum. Na ktore? Na to, jeż sam zjawia, rzeka: Pauper
 sum ego et in laboribus a iuventute mea. Toć ubogi krolewic był, iż
 27 nie imiał, gdzie by swoją głowę podkłonił. Vulpes foveas habent et volucres
 celi nidos, filius autem hominis non habet, ubi caput suum reclinet. A przeto iż
 nie imiał w swem narodzeni, gdzie by swą g⟨łowę podkłonił⟩,
 30 togodla przed wołem a przed osłem w jasłkach S⟨yn Boży położon⟩
 był, bo dziewica Maryja acz pieluszek dobrych ⟨w to wrzemię⟩
 nie imiała, a togodla ji we złe chustki ogar⟨nęła. Invenerunt⟩
 33 eum pannis involutum et positum in presepio. Należli ji, prawi, p⟨ieluszkami...⟩
 ogarnienego a w jasłkach położonego. Toć wiem wielikie u⟨bostwo krola⟩
 tako csnego, iż jeść tako śmierne przyście i tako śmierne narodzenie Syna Bożego,
 36 jenże przez początk a z Bogiem Oćcem jeść krolewał. Toć i jeść, iż idzie tobie
 krol ubogi na to, iżby ty w ubostwie nie sty⟨s⟩kował. A *trzecie idzie tobie
 krol śmierny na to, iżby ty nie bujał, iżby onogo bujnego krola dyjabła
 39 nie naśladował, qui est rex super omnes filios superbie, quia ut ⟨Gregorius⟩:
 Superbia, dicit ipse, omnes virtutes debilitat et enervat, contra ⟨vitia roborat⟩
 et confortat. Omnino superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper. Nie, nie ⟨bądźmy z
 42 towarzy⟩stwa luda i krola bujnego, ale bądźmy z towarzystwa krola śm⟨iernego, iżbychom⟩

1: zbawi⟨t⟩: ŁS, WR: zbawił. — ⟨Ipsē enim salvum⟩: koniektura za M; ŁS, WR: ⟨Salvum rex⟩. — 2: przy-
 dzie: WR: przyjdzie. — 4: przyścia: ŁS, WR: przyszcia (i podobnie niżej). — 9: s⟨uszy⟩: lekcja niepewna.
 — 10: ⟨wywol⟩nili: ŁS, WR: ⟨zwol⟩nili. — 13: uczynań⟨mi⟩: lekcja niepewna; — ⟨ottargnione⟩: WR: ⟨odtargnione⟩.
 — 14: ⟨zano⟩rzone: WR: ⟨zanu⟩rzone. — 15: rozpamię⟨taję grzechy⟩: ŁS: rozpamię⟨taję się ...⟩. — 16: zstąpi:
 ŁS: ⟨s⟩stąpi. — ⟨gor⟩skich: ŁS, WR: ⟨gor⟩zkich. — 17: zgrzeszył: ŁS: sgrzeszył (i podobnie dalej). — 20: z świętą:
 ŁS: ⟨s⟩ świętą. — 24: świadcztwo: ŁS: świadcztwo. — 30: w jasłkach S⟨yn Boży położon⟩: ŁS: w jasłkach s⟨ię
 położyc⟩ ...). — 31: acz: ŁS, WR: aż. — ⟨w to wrzemię⟩: ŁS: ⟨w jego narodzeni⟩. — 35: csnego: WR: czsnego; —
 przyście: ŁS, WR: przyszcie. — 37: A trzecie: tak zam. A czwartę. — 39: ut ⟨.....⟩: ŁS, WR: ⟨Augustinus
 (?)⟩. — 40: pra⟨vitates⟩: lekcja niepewna. — 41 – 42: Nie, nie ⟨bądźmy z | towarzy⟩stwa: ŁS: Nie nie ⟨...
 towarzy⟩stwa.

<wstąpili na wy>sokość krolewstwa niebieskiego. Augustinus: An dubitas, dicit ipse, quod
 non dabit
 <tibi bona sua, qui suscipere non> dedignatus est mala tua? Awiem, prawi, rozpaczasz, człowiecze,
 3 <iże nie da tobie> dobra swego, jenze się nie żadał przyjąć lichot człowiecz<ych>
 Zaprawdę w czemże ty, człowiecze, możesz bujać, a tego, iże idzie tobie
 krol śmierny, nie chcesz pamiętać? Augustinus in libro de verbo Domini: Si igitur tanta humilitate
 6 se deprimit [humana] <divina maiestas>, superbire in quo audet humana infirmitas? Gdaż się,
 prawi, uśmierzyło tako mocne bostwo, w czem bujać może nasze mdłe
 człowieczstwo? Bo jako mowi Gregorius: Unigenitus Dei apparuit despectus,
 9 contume<liarum ludi>bria, illusionum opprobria, passionum tormenta [tormenta] tollera<vit,
 ut non esse su>perbum hominem doceret humilis Deus. Otoć jesmy <ślyszeli>, iże idzie
 <tobie krol praw>dziwy, bo nikomemu krzywdy nie uczynkał; idzie tobie krol
 12 <zbawiciel, i>żby ty s nim na wieki krolewał; idzie tobie krol ubogi, by ty
 <w ubostwie> nie sty<s>kował; idzie tobie krol śmierny, by ty nie bujał — a przeto
 <mowi ta to sło>wa: Krol twój idzie tobie, iżby ty s nim na wieki wiekom krolewał, jegoż
 krolewstwa domieści <nas Bog wszemogący. Amen>.

<Kazanie V>
 <na święto Trzech Króli>

15 <Ubi est, qu>i natus est rex Iudeorum? Święty
 <ewangelista> trojaki skutek znamienity pokazuje w tych we trzech
 krolech pogańskich: jich żądne krolewica dziewicą porożonego
 18 pytanie, jich wierne księżycy pokojnego poznanie: vidimus
 stellam eius in oriente, a jich rychłe <i szczy>odre krola mocnego odarowanie:
 ubi et venimus cum muneribus adorare Dominum. I mowi ewangelista święty
 21 pod obrazem trzy krolew pogańskich: Gdzie jeść teć, jenze
 się narodził, krol żydowski? Bo Pismo tego krolewica
 dziewicą porożonego w trojakiem mieście Pisma
 24 nazywa krolem luda żydowskiego: w jego dziwnem narodzeni,
 w jego uciesznem wielikich cud czynieni a w jego trudnem
 umęczeni. I pokazuje ewangelista, iże teć to krol i krolewic niebieski
 27 w trojakej rzeczy znamienitej ine wszystkie krole zmija, a to w tem, iż
 <jeść miłościwiej>szy, iż jeść mocniejszy, iż jeść szczydrzeszy. Uzna<li
 oni trzy> krole pogańszczy krolewica i krola miłościwego
 30 <w Betleem ubo>gą dziewicą porożonego. Nics nie mieszkając,
 <gdy gwiazdę> użrzeni, nagle dary: złoto, kadzidło a mirrę
 <wzdać mu...> pośpieszyli, bo krol miłościwiejszy; przed nim pokłę<k>li,
 33 <bo krol mocniejszy>; dary jemu wzdali, bo krol szczydrzeszy.
 I pokazuje nam ewangelista święty, iż teć to krol jeść miłościwiejszy, a to w rzeczy trojakej:
 w miłem wabieni, iżbychom pokutę wiernie czynili; w długiem czakani,
 36 iżbychom się k niemu żądnie pośpieszyli; w rychłem otpuszczeni, iżbychom w jego
 miłości nie rozpaczyli. O, kako jeść ty to krole mile powabił, iż jim nową
 <gwiazdę poka>zał i zjawił, tako iże nics nie mieszkając, użrzewszy gwiaz<dę,
 39 w drogę są> wstąpili, drogi są nie otłóżyli, w czem radzi Syna Bożego słuszali.
 <Et tu ne tardes> converti ad Dominum et ne differas de die in diem. Tako tych krolew
 <Syn Boży dług>o czakał, iże za trzynadzieście dni ot narodzenia jich <...>

2: <qui suscipere non> koniektura za M; ŁS, WR: <qui non>. — **6:** <divina maiestas>: uzupełnienie za M; ŁS, WR: <tam potens deitas>. — **8:** <człowieczstwo>: ŁS: <człowieczstwo>. — **10:** <ut non esse su>perbum: koniektura za M; ŁS, WR: <ut su>perbum; — <ślyszeli>: ŁS: <ślychali>; WR: <śluszali>. — **14:** <ta to>: ŁS: <to ta>; — <nas Bog wszemogący. Amen>: brak tego uzupełnienia u ŁS. — **16:** <ewangelista>: ŁS: <ewangelista> (tak też w dalszym ciągu tekstu). — **28:** <szczydrzeszy>: ŁS, WR: <szczydrzeszy>. — **29:** <pogańszczy>: ŁS, WR: <pogańscy>.

<... szczodro>ści naśladować i <tegoć to krola miłościwiejszego człowiek swoim
 zło>tem, to je skutkiem miłosird<n>ym, kadzidłem, to je nabożnym modlenim,
 3 mirrą, to je ciała udreżeniem będzie darować i przez ty
 dary miłość Syna dziewiczego może otrzymać. A wtore
 ewanjelista święty pokazuje, iż teć to krol i krolewic <niebieski>
 6 jeść mocniejszy, bo trojaka rzecz krola m<ocniejszego
 po>kazuje: ustawiczne wicieżstwo, mocne <włodycz>stwo,
 wielkie bogatstwo. Ustawiczne wicieżstwo,
 9 sicut dicitur ad Timotheum: Solus potens es, rex regum et dominus
 dominancium, et habet immortalitatem; alii enim reges modica
 infirmitate vel morte vincuntur, sicut dicit magister: Vado mori,
 12 rex sum; quid honor, quid gloria regni? Wtore krola
 wielikiego moc pokazuje csne i mocne włodyczs<two>,
 sicut dicitur Apocalipsis: Exercitus celi sequebatur eum et habebat in vestimento
 15 et in femore scriptum: rex regum et dominus dominancium, <...>

1: <wszy>scy: ŁS: *scy*. — **2:** *miłosird<n>ym*: ŁS: *miłosirdym*; WR: *miłosirdym* z dodaniem w nawiasie: lub *miłosird<n>ym*. — **7:** *wicieżstwo*: ŁS: *wycieżstwo*; — <włodycz>stwo: ŁS: <włodyc>stwo (i podobnie niżej, w. 13). — **8:** *wicieżstwo*: ŁS: *wycieżstwo*, WR: *wicieżstwo*.

[... aby na(s) przez ty dary krolewstwa niebieskiego domieścili.

⟨Kazanie VI⟩
 ⟨na dzień Oczyszczenia N. P. M., 2 lutego⟩

⟨V⟩iderunt oculi mei salutare

- 3 tuum. Ta słowa pisze święty Łukasz na cześć i na fałę
 godom niniejszym a są ta ista słowa zmowiona óccem świętym,
 jemuż biesze imię Symeon, święty, prawdziwy, bogobojny. Awa tych słów
 6 ⟨wykład z języka łacińskiego w polski jeść taki: Widziele, prawi, oczy moi
 ⟨zbawienie twoje⟩, toczu syna twego. Ta to słowa teć to ociec święty Sy⟨meon
 powiada na i)mię Bogu Oćcu wszemogącemu, iż jeść sesłał syna swego na
 9 ⟨zbawienie po⟩kolenia człowieczego. I powiada nam dwoje w tych słowech święty
 Symeon: swoje przezmierne ucieszenie a Syna Bożego sławne
 przejawienie, swoje przezmierne ucieszenie z widzenia Syna Bożego; mowi:
 12 Viderunt oculi mei Syna Bożego sławne przejawienie, ⟨ilkoż⟩ do ⟨widze⟩nia ⟨Syna
 Boże⟩go, tu, gdzież zbawienie
 twoje. I powiada nam teć to ociec święty Symeon swoje przezmierne ucieszenie
 ilkoż do widzenia, bo mowi: Widziele oczy moi zbawienie twoje.
 15 Rozmajite widzenie nałazimy w Świętem Pisani Boga wszemogącego:
 owa ji pirzwej widział Habraham pod obrazem trzy męży po drodze
 idącego; a wtore ji widział Mojiżesz we krzu połającego; a trzecie
 18 ji widział [widział] Ezechyjel na wysokiem stolcy siedzącego;
 a czwarte ji widział święty Jan pod obrazem barańca śmiernego;
 a piąte ji widział teć to ociec święty Symeon pod opłcenim człowiecz⟨ym...⟩

1: *krolewstwa*: ŁS, WR: *krola*. — **9:** *⟨zbawienie⟩*: ŁS: *⟨pocieszenie⟩*. — **11:** *z widzenia*: ŁS, WR: *z widzenia* (i tak w dalszej części tekstu). — **12:** *tu*: ŁS, WR: *tuum*. — **16:** *pirzwej*: ŁS, WR: *pirzwej*. — **20:** *człowiecz⟨ym⟩*: ŁS: *człowiecz*.